

JUNIORII de azi PERFORMERII de mâine

JUNIORI. O problemă născută odată cu sportul de performanță. Dar, trebuie precizat, devenită tot mai profundă, solicitând din ce în ce mai mult atenția factorilor de răspundere ai unităților sportive. Selecția, primele noțiuni de tehnică, angrenarea treptată în procesul propriu-zis de instruire, învingerea obstacolelor fizice create de sporiștii difiicultății lecțiilor de antrenament, testele, primele intrări amicale și apoi oficiale, primele satisfacții (dar și cele dinții demeritări), onoarea de a fi promovată în lotul național, țelul marelui performanță. Iată tot altele trepte pe care juniorii le păștește de cind profesorul de educație fizică sau antrenorul i-a ales să facă parte din marea familie a sportivilor de performanță.

Despre performanțele sportivilor români s-a scris în repetate rânduri, cu mândrie și pe bună dreptate. Dar, din păcate, aceluși mândrie de la noi, nu s-a dezvoltat și înstruirea a tinerilor talente trece adesea neobservată. Creșterea și instruirea juniorilor reprezintă o acțiune deosebit de importantă, de primă mână, care trebuie să garanteze deplină pregătirea și progresul sportivilor. În cele ce urmează ne-am propus să prezentăm câteva exemple pozitive în această direcție, antrenori care își îndeplinesc cu pastorește obligatiile profesionale, căreia le adaugă propria aleasă.

Cei din rândul cărora se vor ridica viitorii canoadi la titlurile balcanice, mondiale și olimpice, antrenorii lor, munca acestora, iată subiectul acestei pagini ilustrative asupra grăii fetițe de juniori.

Despre performanțele sportivilor români s-a scris în repetate rânduri, cu mândrie și pe bună dreptate. Dar, din păcate, aceluși mândrie de la noi, nu s-a dezvoltat și înstruirea a tinerilor talente trece adesea neobservată. Creșterea și instruirea juniorilor reprezintă o acțiune deosebit de importantă, de primă mână, care trebuie să garanteze deplină pregătirea și progresul sportivilor. În cele ce urmează ne-am propus să prezentăm câteva exemple pozitive în această direcție, antrenori care își îndeplinesc cu pastorește obligatiile profesionale, căreia le adaugă propria aleasă.

Incepând din anul 1973, Pioletului este și el reprezentat în prima divizie de lupte libere. Performanța de a fi activ în campionatul celor mai bune echipe din țară a fost realizată de secția de lupte a clubului Petrolul. Până aici, nimic deosebit. Numai că, dacă amintim condițiile în care s-a ajuns ca această tânăra secție să activeze în prima divizie, nu vom putea să nu evidențiem munca deosebită de rodnică a unui tânăr antrenor Ion RADU. În anul 1969, Ion Radu mai era încă sportiv activ. În același an, odată cu obținerea calificării de antrenor (categoria V-VI), el și-a mutat activitatea la clubul Petrolul, unde a devenit antrenor profesional și general cu care a început activitatea. Au urmat luni de lungă muncă și activități de instruire și transmisii tinerilor săi elevi primele noțiuni de tehnică, dar în care n-a neglijat nici o parte din cele învățate de juniorii, axată pe dezvoltarea calităților motorice de bază.

În anul 1974, tânărul antrenor a început să se specializzeze în lupta liberă și să selecteze elevii din rândul copiilor din școlile generale, sesizându-se în primul rând de însușirile diferitelor procedee tehnice a acestora. Spre deosebire de conducerea clubului și pășind înaintea celorlalți, tânărul antrenor a început să se specializzeze în lupta liberă și să selecteze elevii din rândul copiilor din școlile generale, sesizându-se în primul rând de însușirile diferitelor procedee tehnice a acestora. Spre deosebire de conducerea clubului și pășind înaintea celorlalți, tânărul antrenor a început să se specializzeze în lupta liberă și să selecteze elevii din rândul copiilor din școlile generale, sesizându-se în primul rând de însușirile diferitelor procedee tehnice a acestora.

Radu a reușit să-și formeze un nucleu de elevi talentați, care au început să participe la competiții naționale și internaționale. În anul 1975, Ion Radu a devenit antrenor profesional și general cu care a început activitatea. Au urmat luni de lungă muncă și activități de instruire și transmisii tinerilor săi elevi primele noțiuni de tehnică, dar în care n-a neglijat nici o parte din cele învățate de juniorii, axată pe dezvoltarea calităților motorice de bază.

Care din păcate, aceluși mândrie de la noi, nu s-a dezvoltat și înstruirea a tinerilor talente trece adesea neobservată. Creșterea și instruirea juniorilor reprezintă o acțiune deosebit de importantă, de primă mână, care trebuie să garanteze deplină pregătirea și progresul sportivilor. În cele ce urmează ne-am propus să prezentăm câteva exemple pozitive în această direcție, antrenori care își îndeplinesc cu pastorește obligatiile profesionale, căreia le adaugă propria aleasă.

PUTEM VORBI DE UN REVIRIMENT ÎN ACTIVITATEA COPILOR ȘI JUNIORILOR ÎN SCHIUL ALPIN?

Ne aflăm la mijlocul sezonului de schi. Avem, deci, un bun prilej de trecere în revistă a activității copiilor și juniorilor, la capătul unei importante etape de instruire-antrenament și participare la o serie de competiții de nivel republican (în care a fost angrenat aproape întregul potențial competitiv de care dispunem). Înaintea Jocurilor balcanice și Cupet Prietenie. Ce aspecte mai importante se desprind?

Apariția unor nuclee de performanță în diferite puncte ale țării, revitalizarea centrelor de tradiție în trecut, impunând altele. Este meritul unei noi generații de antrenori — profesori care lucrează cu multă pasiune: la C.S.C. Baia Mare — A. Gîroș, la Sc. sp. Vatra Dornei — Alex. Miron, la Sc. sp. Miercurea Ciuc — Fr. Bonis și A. Cșila, la Sc. sp. Petrosani — E. Peterfi și alții. Fără a dispune de condiții deosebite de pregătire (purtii apropiate mai dificile, mijloace mecanice etc.), aceste unități își subliniază prezența cu multă personalitate, impunând de pe acum o înțută, reliefați în evoluția tehnică și comportamentul sportivilor.

Ioan Carasi, o speranță a schiului nostru alpin

Foto: N. DRAGOS

Avanzarea copililor și juniorilor la startul concursurilor din acest sezon este impresionantă. La „Cupa Brașoviană”, „Cupa Predeal”, „Cupa Speranțelor”, „Cupa Liceului de schi Predeal” numărul participanților a depășit de fiecare dată cifra de 160 de sportivi, obligând corpul de arbitri la 5-6 ore de activitate neîntreruptă. Nu aft numărul mare de participanți merită o subliniere, ci — mai ales — prezența mai selectivă, atestând o creștere valorică. Cu toată penuria de zapadă și aspectul frământat al terenului (care au sporit dificultățile întrecerilor), organizatorii nu au ezitat să monteze manșe duble la slalom urias, 50-60 de porți la slalom pe manșă, chiar o cursă de coborîre la copii (Sinaia).

Avanzarea copililor și juniorilor la startul concursurilor din acest sezon este impresionantă. La „Cupa Brașoviană”, „Cupa Predeal”, „Cupa Speranțelor”, „Cupa Liceului de schi Predeal” numărul participanților a depășit de fiecare dată cifra de 160 de sportivi, obligând corpul de arbitri la 5-6 ore de activitate neîntreruptă. Nu aft numărul mare de participanți merită o subliniere, ci — mai ales — prezența mai selectivă, atestând o creștere valorică. Cu toată penuria de zapadă și aspectul frământat al terenului (care au sporit dificultățile întrecerilor), organizatorii nu au ezitat să monteze manșe duble la slalom urias, 50-60 de porți la slalom pe manșă, chiar o cursă de coborîre la copii (Sinaia).

DOUĂ FLORI...

Acum un deceniu și mai bine, Sorin Ioan era cel mai bun săritor de lungime și triplușalt al țării. Ani de-a rândul el a deținut recordurile României în cele două probe, pînă cînd Mihai Simionescu (de lungime) și Șerban Ciochină (la triplușalt) au reușit să-l întrecă performanțele (7,14 m și 15,93 m), făcînd din ele documente de istorie.

Acum, Sorin Ioan este antrenor la școala sportivă Viitorul. Și, bineînțeles, își învață pe elevi să sara. Lungime și triplușalt.

Cel mai bun dintre ei, Bedros Bedrosian, calcă din ce în ce mai apăsător pe urmele profesorului său. Anul trecut, la 18 ani (vechi născut în 1959), Bedrosian a sărit 15,47 m la triplușalt, performanță cu care a devenit recordmanul de juniori al țării.

Deci nu are antecedentele sportive ale lui Sorin, Nicolae Păcurari este, la rîndul său, unul dintre cei mai apreciați tehnicieni de la Viitorul. Specializat tot în probele de sărituri, el își pune mari speranțe în Tudorel Vasile, un băiețel zdravă și ager, al cărui nume va deveni în scurtă vreme un familiar tubitoric al atletului. Tudorel este mai mic cu un an decît prietenul său Bedros, dar are deja o frumoasă carte de vizită. L-am văzut pentru prima dată în toamna lui '72, la reușita reușea 6,68 m. Peste cîteva luni, în februarie 1973, cîștigă titlul de campion de sală al juniorilor mici, la București, cu o reușită deosebită, la București reușea 7,14 m, depășind cu doi centimetri recordul de sală al categoriei sale de vîrstă, record care aparținea lui Bedrosian. Anul acesta, la București a reușit 7,39 m și 7,39 m, devenind și recordman în ser liber al juniorilor II. Așadar, în mai puțin de un an Tudorel a progresat trei sferturi de metru.

V. M.

Peste 50 de boxeri juniori în sală la maestrul Petre Mihai

— Cîți membri numără secția pe care o conduceți? — 1-am întrebat pe antrenorul pălăner Avram, aproximativ 60 de boxeri legitimi. Dintr-aceștia, mai puțin de 25 sînt seniori, din rîndul cărora alcătuiește echipa în patru boxeri la nivel internațional pe care le susținem sau în „Cupa F.R. Box” — Restul mai mult de 30 sînt juniori, iar din ei am ales să dreapt atenția noastră în mod special. El trebuie să învețe foarte bine primele bătăi, să așeze corect mușchii, să înșusească bătăile, depinde vitezele lor performanță. Noi nu grabim niciodată acest proces de învățare, mic și mare, începînd să luăm amînat și pe cei cu care ne dovedesc de început calități deosebite. Am ales să luăm amînat și pe cei cu care ne dovedesc de început calități deosebite. Am ales să luăm amînat și pe cei cu care ne dovedesc de început calități deosebite. Am ales să luăm amînat și pe cei cu care ne dovedesc de început calități deosebite.

CINE VA PRELUA ȘTAFETA?

Simbătă și duminică, sala din Botoșani va găzdui pentru a treia oară consecutiv campionatul republican pe teren acoperit al atleților juniori de categoria A-II-a (băieți născuți în 1959-1958, fete în 1958-1959). Orașul moldovean își faurește o frumoasă tradiție în a primi, în fiecare iarnă, noi generații de atleți care bat la poartea performanței.

În 1972, revelațiile s-au numit Carol Antal, Bedros Bedrosian, Adrian Calimente, Cociuleana Bucătării. Anul trecut i-am remarcat aici pe Dolna Spinu, Tudorel Vasile, Doru Oprea. Toți cei citați prezintă autentice speranțe ale atletismului nostru, unii din ei depășind, în performanță, „standardul” categoriei lor de vîrstă.

De la voleiul de masă, în școli, la cel de performanță — Dialog cu prof. Ioan Șoacă —
Profesorul IOAN ȘOACĂ de la Școala sportivă nr. 2 București se numără astăzi printre cei mai înnoți descoperitori de talente în volei. Este motivul pentru care l-am cerut câteva păreri despre unele aspecte ale muncii cu juniorii.

De la voleiul de masă, în școli, la cel de performanță

„Cupa Federației” la minibaschet a cunoscut succese la finalele pe zonă

Tradiționala competiție de minibaschet „Cupa Federației” și-a încheiat și ultima fază, cea a finalilor pe zone. Ca de obicei, orașele care au găzduit întrecerile au transformat competiția într-un adekvat festival minibaschetbalistic. Favorizarea sărbătorească, concursurile de desene și poezii, disputa sportivă în sine, dărurile cu care au fost răsplățiți micii practicanți ai baschetului (cupe, diplome, materiale și echipament sportiv), toate acestea au creat o atmosferă entuziastă, care a contribuit din plin la succesul „Cupel Federației”.

Intre două meciuri, ne relaxăm aplaudînd, încurajîndu-ne colegii de școală și de minibaschet. Foto: R. DRAGOS

Intre două meciuri, ne relaxăm aplaudînd, încurajîndu-ne colegii de școală și de minibaschet.

Firește, nu putem omite aspectul pur sportiv al competiției. Ca și la Suceava (unde s-a desfășurat, în primăvară, Festivalul național de minibaschet), s-a constatat că pro-

grupelor de începători, în afara onorariului școlii, bazelor lor sportive, pentru a permite pregătirea acestor grupe, trebuie bazele sportive ale unităților de profil sînt insuficiente (cluburi și asociații sportive) sau inexistente (unele școli sportive). Beneficiind însă de baza școlii sale, sau a uneia învecinate, elevul poate practica voleiul sub îndrumarea unui cadru specializat și fără a fi obligat să piardă mult timp cu deplasările. Intre obligațiile școlilor de bază mai văd participarea acestora cu echipele lor în diverse competiții amicale (dacă nu participă în cele oficiale), să popularizeze în școală elementele de valoare îndreptate spre marea performanță. (De pildă, Școala generală nr. 26 din București a dat la voleiul elemente care au devenit valoroase: Paula Czangiu, Carmen Puiu, Dolna Stoian, Ileana Teodorescu — preluate și luate de prof. Ș. Chiriță — Constantin Bădiță, Günther Enescu, Dragoș Varzaru — preluați de mine).

Aurelian BREBEANU

